

ВПЛИВ ГЛЮКОМЕТАБОЛІЧНИХ ПОРУШЕНЬ НА ЦИТОКІНОВУ АКТИВНІСТЬ У ХВОРИХ НА ІХС

Рябуха В.В., Горб Ю.Г., Ченчик Т.О., Малько В.В.

ДУ «Національний інститут терапії імені Л.Т. Малої НАМН України»

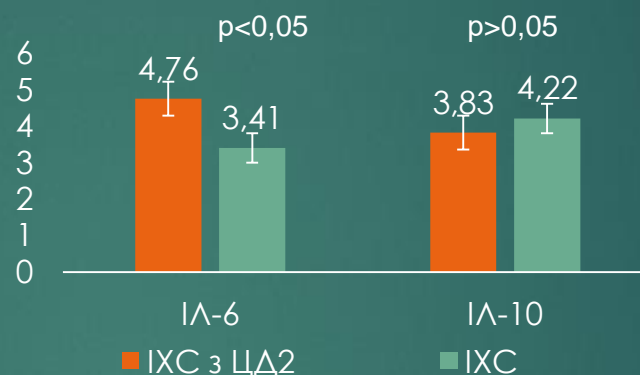
МЕТА:

оцінити рівні про і протизапальних цитокінів у хворих на ІХС з супутнім цукровим діабетом 2 типу (ЦД2) і ожирінням.

Матеріали і методи:

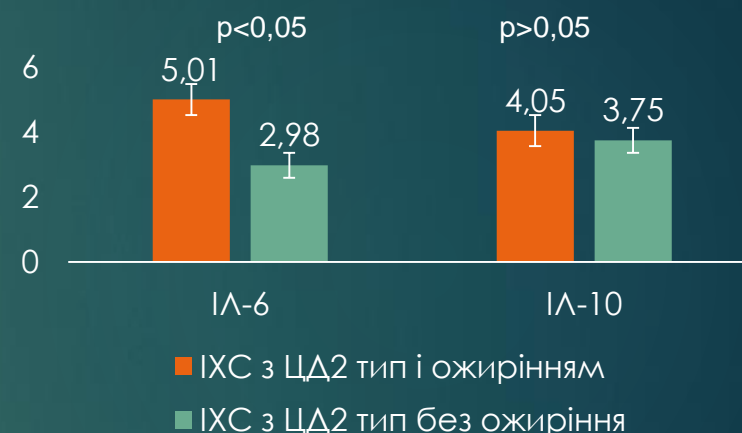
В дослідження залучено 134 хворих на ІХС з стабільною стенокардією напруження, з яких 76 з ЦД2 (41 з ожирінням (індекс маси тіла (ІМТ) ≥ 30) і 35 без ожиріння (ІМТ < 30)) і 58 хворих на ІХС без діабету (33 з ожирінням і 25 хворих без ожиріння). Пацієнти отримували терапію: ацетилсаліцилову кислоту, бета-адреноблокатори, інгібітори АПФ, статини, метформін або його комбінацію з препаратами сульфонілсечовини. Рівні інтерлейкіну-6 (ІЛ-6) та інтерлейкіну-10 (ІЛ-10) визначали імуноферментним методом.

Рівні ІЛ-6 і ІЛ-10 у хворих на ІХС з ЦД 2 типу і без діабету

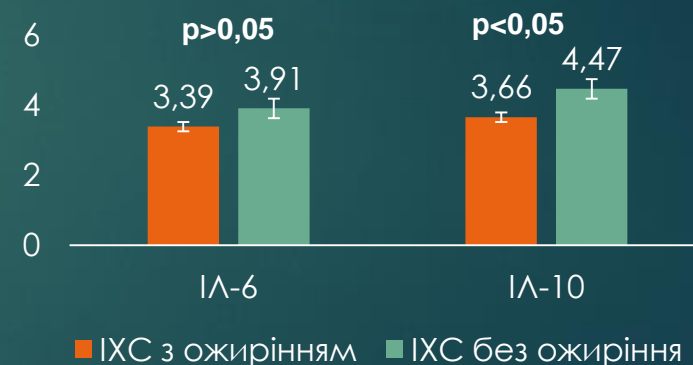

Кореляційний аналіз в групі хворих на ІХС з ЦД2 виявив позитивний зв'язок рівня ІЛ-6 з ІМТ ($r = 0,27$, $p = 0,001$), інсуліном ($r = 0,24$, $p = 0,021$), індексом НОМА ($r = 0,237$, $p = 0,028$). У хворих на ІХС без діабету виявлено позитивний зв'язок ІЛ-6 з рівнем глюкози крові натще ($r = 0,23$, $p = 0,007$).

Рівні ІЛ-6 та ІЛ-10 у хворих на ІХС з ЦД 2 типу з ожирінням і без ожиріння

Рівні ІЛ-6 та ІЛ-10 у хворих на ІХС з ожирінням і без ожиріння

Висновки. Рівень ІЛ-6 був достовірно вищим у хворих на ІХС з діабетом у порівнянні з хворими без діабету, а різниця в рівнях ІЛ-10 була не достовірною. Встановлено позитивний кореляційний зв'язок ІЛ-6 з індексом маси тіла, інсуліном, ідексом НОМА, а у хворих на ІХС без діабету тільки з рівнем глюкози крові натще. У хворих на ІХС з ЦД наявність супутнього ожиріння супроводжується достовірним зростанням рівня ІЛ-6 по відношенню до хворих без ожиріння. У хворих на ІХС без діабету ожиріння асоціювалось зі зменшенням рівня протизапального ІЛ-10 при відсутності змін запального цитокіну ІЛ-6.